

under Hensyn til, at Lønningerne ere saa smaa, at jeg synes, det vilde være en Skam at presse Landpostbudene længere ned med deres Løn, end man er nødt til.

Jeg vil gerne gøre en Henstilling til den højtærede Trafikminister. Var det ikke muligt, at man ved vore Jernbanestationer kunde benytte sig af de Elektricitetsværker, som nu ere anlagte omkring i saa mange af vore Byer, baade Købstæder og Landsbyer? Paa mange Stationer er den Belysning, som anvendes, temmelig mangelfuld. Man kunde faa en udmærket Belysning ved at tage Elektricitet fra de Elektricitetsværker, som findes rundt omkring, og jeg tror, at man ved at indlægge Elektricitet og benytte elektrisk Belysning paa Jernbanestationerne vilde kunne spare en hel Masse af det Pudsearbejde, der vistnok nu tager en meget stor Del af Stationspersonalets Tid. Det er en lille Henstilling, jeg vil tillade mig at bede den højtærede Trafikminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa. Jeg tror som sagt, det vil være en praktisk Vej at gaa at benytte de mange Elektricitetsværker, der nu anlægges rundt omkring, til at skaffe elektrisk Lys paa Jernbanestationerne. Man vilde desuden støtte Værkerne, naar de fik Leverage af elektrisk Lys til Jernbanestationerne.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) har udtalt sig for, at der skulde gøres noget i Retning af at fremskaffe bedre Priser for fersk Fisk, som bliver solgt i Tyskland. Jeg deler dette Ønske. Særlig i Høsttiden under Sildefisket tror jeg, de danske Fiskere mange Gange lide et ret stort Tab paa de Fisk, der sendes til Røgerierne ved Kiel og Rostock, altsaa paa den nordtyske Kyst. Naar Silden sendes herfra i den varme Tid, i Høsttiden, og kommer til Tyskland, maa Fiskerne finde sig i at tage den Pris, de tyske Opkøbere byde dem. De kunne ikke tage deres Sild tilbage, thi den vil da ikke due noget, de blive som sagt nødt til at sælge til den Pris, der bydes. Desuden bliver Sild i Tyskland i Almindelighed solgt ved Auktion. Det vilde da, tror jeg, være heldigt, om man — enten det nu skulde være Staten, der paatog sig dette, eller Fiskerne selv sørgede derfor — kunde holde en eller to eller flere Mænd paa disse Pladser til at sørge for, at de Priser, der blev givne for Fisken, dog stod i nogenlunde rimeligt Forhold til, hvad Fisken var værd paa den Tid. Jeg tror, at der bliver tabt ikke Hundreder, men Tusinder,

ja Hundredetusinder af Kroner for danske Fiskere hvert Aar, fordi de paa den Maade, jeg har omtalt, maa nøjes med lige at faa de Priser, man i Øjeblikket byder dem for den Fisk, der ikke kan tages tilbage.

Jeg har en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup). Han udtalte, at han i Aar i Modsetning til i Fjor kunde gaa ind paa, at der blev nedsat en Kommission til Forberedelse af en Lovgivning om Fæstes Overgang til Selvejendom. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, at vi faa en Kommission for denne Sags Skyld. Det er meget rimeligt, at det vilde være rigtigt at faa en Kommission til at forberede en Lov om Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom, men jeg tror ikke, vi have stærk Brug for en Kommission til Forberedelse af et Lovforslag om Fæstes Overgang til Selvejendom. Vi maa dog huske, at vi staa ikke paa bar Bund i den Retning. Der er blevet gjort et meget stort Forarbejde her paa Rigsdagen i saa Henseende. Allerede i 1850 blev der forelagt et Lovforslag om Fæstes Overgang til Selvejendom. I 1851—52, 55—56, 57—58, 68—69, 70—71 og 72, saa mange Gange har der været forelagt her paa den danske Rigsdag Forslag om Fæstes Overgang til Selvejendom, og disse Forslag have til Tider været Genstand for ret indgaende Forhandling. Der er herved gjort et betydeligt Arbejde, og man vil af dette kunne uddrage de nødvendige Slutninger, som skulle til, naar der skal forberedes gode Forslag i saa Henseende. Baade Monrad, Tscherning, Balthazar Christensen, C. Alberti, J. A. Hansen og Gert Winther have nedlagt et meget stort Arbejde i den Slags Forslag. Derfor behøver man ikke at nedsætte en Kommission, man vil kunne fremskaffe Forslag om dette Spørgsmaal uden det. Det forekommer mig tværtimod, at en Kommission i dette Tilfælde snarere vilde kunne forhale dette Lovgivningsarbejde end fremme det.

For Resten synes det mig lidt mærkeligt, at Reformpartiet, der jo har en Fæstebonde (H. P. Pedersen) i sin Midte, nu lader til at ville slaa Haanden af denne ved det kommende Valg. Hos dette ærede Medlem vilde Reformpartiet kunne faa nogen sagkyndig Hjælp og hente nogen Oplysning med Hensyn til en saadan Lovgivning. Men det lader til, at man ikke bryder sig derom — naa, det bliver jo Reformpartiets Sag.

Jeg vil saa gøre nogle spredte politi-